

ZASTAVĀ•RNA

NedĀ•le, 23 zĀ•řĀ•mĀ• - 2018

Asi se mnou budete souhlasit, kdyĀ• Ā•mĀ•eknu, Ā•e sobota je NEJKRĀ•SNEJĀ• Ā• den v tĀ•dnu. V pĀ•tek v 16:00 hod. vypĀ•sluĀ•ebnĀ• telefon. V sobotu rĀ•no se probudĀ•m s vypnutou hlavou. Naprosto tupĀ• hrabu listĀ•, venĀ•m psa a dĀ•chĀ•m pĀ•ekrĀ•snĀ• zatuchlĀ• podzimnĀ• vzduch. Zapadnu do gumĀ•kĀ• a zaboĀ•m se do bahna aĀ• po kotnĀ•k.

KdyĀ• je mi zima, VLEZU SI do postele, piju heĀ•mĀ•nkovĀ• Ā•aj. KdyĀ• mĀ•m hlad, uvaĀ•m si na co mĀ•m chuĀ•.

KdyĀ• chci ve tĀ•i usnout, tak USNU.

KdyĀ• se rozhodnu, Ā•e chci pĀ•emĀ•Ā•let, PĀ•EĀ•MĀ• Ā•M.

KdyĀ• se setmĀ•, ZAPĀ•Ā• si svĀ•ku a vĀ•nuji se klidovĀ•m Ā•innostem.

Ā•ivot by byl nejlepĀ• vĀ•c na svĀ•tĀ•, kdybychom mĀ•li SVOBODU.

A jĀ• teĀ• pĀ•emĀ•Ā•m, proĀ• jĀ• vlastnĀ• nemĀ•m? Co mi poĀ•Ā•d brĀ•nĀ• vystoupit ze systĀ•mu, kterĀ• zotroĀ•uje lidi? NabĀ•zĀ• rodinnĀ• domy jako lĀ•zĀ•tka na stĀ•elnici a Ā• TĀ•STĀ• NA KLĀ•Ā• za pĀ•r podpisĀ• na hypoteĀ•nĀ• smlouvĀ•.

PĀ•r podpisĀ• a je to vaĀ•e, pane!

Ā•Vezmeme si JEN celĀ• vĀ•Ā• Ā•ivot. VĀ•e sny, pĀ•Ā•nĀ•, ambice. ZavĀ•eme vĀ•s do kancelĀ•Ā•. PĀ•Ā•me vĀ•m poĀ•Ā•taĀ• a mobilnĀ• telefon, abyste byl VĀ•DY k zastĀ•enĀ•. KaĀ•dĀ• mĀ•sĀ•c od nĀ•s dostanete pĀ•esnĀ• odmĀ•Ā•enĀ• penĀ•ze. Jen tolik, abyste NIKDY nebyl v klidu, Ā•e vyjdete. Jen tolik, abyste musel chodit do prĀ•ice i nemocnĀ•. Jen tolik, abyste aĀ• do smrti Ā•il ve strachu, Ā•e vĀ•m sebereme ten dĀ•m, na kterĀ• jsme vĀ•m pĀ•Ā•ili. Podepsal jste, a ZASTAVIL tak svĀ•j Ā•ivot.Ā•

UĀ•klĀ•-bl se Ā•ert v obleku a zmizel v oblĀ•Ā•ku suchĀ•ho vzduchu z klimatizace. JenĀ•e tenhle Ā•ert si pro vaĀ•i duĀ•i nepĀ•ijde aĀ• po smrti.

Vezme vĀ•m ji HNED.

Dneska uĀ• NENĀ• Ā•ekat, aĀ• umĀ•ete.

(Tak to jen abyste věděli, o čem takhle píšeme sobotě píšeme úterý. A teď jdou ven. Svět slunce a já jsem Pátek odmítám. Čas na to, abych zapomněla na systém, jehož nedělnou jsem součástí).

Neohrožený
žena